

Sygn. akt XI W 991/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie, XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Karolina Szczęsna, Karolina Kowalczyk, Paulina Adamska

Z wniosku oskarżyciela publicznego Państwowej Inspekcji Pracy, w jego imieniu st. Ins. Pracy R. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 21 listopada 2016 roku, 6 i 8 grudnia 2016 roku i 11 kwietnia 2017 roku w W.

Ł. W. syna I. i I., urodzonego (...) w Ł.

obwinionego o to, że:

jako osoba odpowiedzialna w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ulicy (...) powierzył nielegalne wykonywanie pracy cudzoziemcowi V. K. obywatelowi Ukrainy posługującemu się paszportem (...) w okresie od 1 lutego 2015 roku do 31 sierpnia 2015 roku oraz w październiku 2015 roku, to jest niezgodnie z decyzją Wojewody (...) (znak (...). (...). (...).(...)) z dnia 08 grudnia 2014 roku czyli za wynagrodzeniem niższym niż 3500 zł brutto miesięcznie,

to jest o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i art. 88 f ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku;

o r z e k a :

I. obwinionego Ł. W. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw, określa, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 991/16

UZASADNIENIE

Ł. W. został obwiniony o to, że jako osoba odpowiedzialna w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ulicy (...) powierzył nielegalne wykonywanie pracy cudzoziemcowi V. K. obywatelowi Ukrainy posługującemu się paszportem (...) w okresie od 1 lutego 2015 roku do 31 sierpnia 2015 roku oraz w październiku 2015 roku, to jest niezgodnie z decyzją Wojewody (...) (znak (...). (...). (...).(...)) z dnia 8 grudnia 2014 roku, czyli za wynagrodzeniem niższym niż 3500 zł brutto miesięcznie, to jest o popełnienie wykroczenia z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i art. 88 f ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Organem reprezentującym (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., przy ul. (...), (...)-(...) W. jest zarząd. Prezesem zarządu Spółki od dnia 10 lipca 2012 r. był M. K.. W okresie od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 5 listopada 2014 r. prezesem zarządu spółki był M. G.. W okresie od dnia 5 listopada 2014 r. do dnia 24 czerwca 2015 roku spółka nie miała wyznaczonej osoby do organu zarządu spółki. Od dnia 29 czerwca 2015 r. prezesem zarządu spółki był M. D..

Uchwałą z dnia 24 marca 2014 roku zarząd (...) Sp. z o.o. ustanowił Ł. W. prokurentem ww. spółki na zasadach prokury samodzielnej.

Osobą odpowiedzialną za negocjowanie i podpisywanie umów z pracownikami w przedmiotowej spółce była z mocy upoważnienia wydane przez prezesa zarządu M. K., a następnie M. G. specjalista ds. personalnych K. K. (2).

Wypłata wynagrodzenia w spółce (...) w okresie wskazanym we wniosku o ukaranie przebiegała, w ten sposób, że najpierw odpowiednią kwotę wyliczała księgowość, następnie kwotę zatwierdzała specjalista ds. personalnych K. K. (2), natomiast przelewów dokonywał Ł. W..

W dniu 1 września 2014 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowana przez specjalistę ds. Personalnych K. K. (2) zawarła umowę o pracę z V. K., zatrudniając go na stanowisku młodszego webmastera/grafika ustalając wynagrodzenie w wysokości 2780 zł brutto.

W dniu 30 czerwca 2015 roku nastąpiło wypowiedzenie warunków ww. umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia i od dnia 1 lipca 2015 roku obowiązywało wynagrodzenie w wysokości 3206 zł brutto. Ze strony spółki (...) wypowiedzenie warunków umowy o pracę podpisała specjalista ds. Personalnych K. K. (2).

Wojewoda (...) decyzją z dnia 8 grudnia 2014 roku udzielił V. K. zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia 31.08.2015 roku w celu wykonywania pracy na rzecz (...) Sp. z o.o. na stanowisku grafik komputerowy/webmaster na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem nie niższym niż 3500 zł brutto miesięcznie.

W dniu 20 stycznia 2016 roku Państwowa Inspekcja Pracy rozpoczęła kontrolę w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

W dniu 26 stycznia sporządzony został protokół kontroli podpisany ze strony przedmiotowej spółki przez reprezentującego spółkę prokurenta Ł. W.. Na podstawie kartoteki wynagrodzeń Państwowa Inspekcja Pracy ustaliła, iż pracodawca wypłacił V. K. wynagrodzenie:

- za luty 2015 roku 2780 zł brutto;
- za marzec 2015 roku 2827,18 zł brutto;
- za kwiecień 2015 roku 2780 zł brutto;
- za maj 2015 roku 2780 zł brutto;
- za czerwiec 2015 roku 2827,18 zł brutto;
- za lipiec 2015 roku 3206 zł brutto;
- za sierpień 2015 roku 3206 zł brutto;
- za październik 2015 roku 3206 zł brutto;

Spółka z o.o. (...) dnia 2 lutego 2016 roku sporządziła zastrzeżenia do ww. protokołu kontroli i poinformowała, iż w zakresie umowy zawartej z V. K. spółka w dniu 1 lutego 2016 roku dokonała :

- zmiany umowy o pracę w zakresie wysokości wynagrodzenia dostosowując jej treść do decyzji Wojewody (...) w przedmiocie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP;
- wstecznej wypłaty wynagrodzenia za okres od 8 grudnia 2014 roku do 1 lutego 2016 roku;
- zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 8 grudnia 2014 roku do 1 lutego 2016 roku, licząc w oparciu o nowo określoną podstawę naliczenia składki;
- zapłaty zaliczek na podatek od osób fizyczny za okres od 8 grudnia 2014 roku do 1 lutego 2016 roku, licząc w oparciu o nowo określoną podstawę naliczenia podatku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionego złożonych w toku postępowania wyjaśniającego oraz sądowego (k. 1v, 81-81v, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 21 listopada 2016 r.); zeznań świadka K. K. (2) złożonych w toku postępowania sądowego (k. 196-197, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 11 kwietnia 2017 r.); protokołu kontroli (k. 3-5); kopii umowy o pracę (k. 6-7); wypowiedzenia warunków umowy (k. 8); decyzji (k. 9-10); karty wynagrodzeń (k. 11); zastrzeżeń do protokołu (k. 12); oświadczenia (k. 13); listy wynagrodzeń (k. 14-29); pisma obrońcy wraz z załącznikami (k. 56-80); odpisu pełnego z KRS (k. 85-89); kopii umowy o pracę i wypowiedzenia (k. 90-93); kopii dokumentów na podstawie których powoływano i odwoływano członków zarządu (k. 114-154, 176-179).

Obwiniony Ł. W., zarówno przesłuchany w toku postępowania wyjaśniającego jak i w trakcie przewodu sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśniał, że nie jest osobą odpowiedzialną za podpisywanie umów z pracownikami. Odpowiedzialnym za to jest dział kadr, który uczestniczy w procesie negocjacyjnym oraz podpisuje umowę z danym pracownikiem. Obwiniony wskazał, że reprezentował spółkę jako prokurent, z racji braku organu zarządu we wskazanym okresie. Dalej twierdził, iż po wskazaniu uchybień przez Państwową Inspekcję Pracy, pracownikowi została wyrównana płaca do wskazanej kwoty w protokole kontroli. Ponadto, została zmieniona również umowa. Zdaniem obwinionego rozbieżności dotyczyły kwoty 100-200 zł. Obwiniony wskazał, iż nie był prokurentem w momencie zawierania umowy z V. K. i nie wiedział czyj podpis widniał pod tą umową.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, były one bowiem spójne i logiczne. W ocenie Sądu Ł. W. opisał proces zatrudniania pracowników w firmie w sposób konsekwentny i niebudzący zastrzeżeń co do jego wiarygodności. Wyjaśnienia obwinionego znajdowały potwierdzenie w zeznaniach K. K. (2) oraz w dokumentach protokołu kontroli jak i dokumentów dotyczących wpisania oraz wykreślenia członków zarządu firmy, a także na podstawie których wpisano do rejestru jako prokurenta Ł. W..

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie, oparł się na zeznaniach świadka K. K. (2), która w sposób logiczny i spójny opisała procedurę zatrudniania pracowników w firmie (...). Świadek wskazała, że to ona prowadziła rekrutację na stanowisko, na którym został zatrudniony V. K., negocjowała z nim warunki umowy oraz podpisała umowę o pracę. Wskazała również na fakt, iż Ł. W. nie brał nigdy udziału w podejmowaniu decyzji odnośnie zatrudnienia pracowników. Wyjaśniła również przyczynę wypłacania V. K. wynagrodzenia w niższej kwocie, aniżeli zawartej w zezwoleniu Wojewody (...).

W ocenie Sądu brak było podstaw by kwestionować wiarygodność zeznań świadka. Świadek ta opisywała procedurę zatrudnienia w spółce (...) w sposób rzeczowy, pozbawiony emocji i stronniczości. Wiarygodności świadka nie odbierał fakt, że zatrudniona jest ona w spółce, w której prokurentem był w okresie wskazanym we wniosku o ukaranie Ł. W., bowiem ta okoliczność nie jest wystarczająca do przyjęcia, że miała ona interes by zeznawać nieprawdę. Jej zeznania były spójne z wyjaśnieniami obwinionego oraz wspomnianą dokumentacją.

Sąd dał wiarę dowodom ujawnionym na rozprawie bez ich odczytywania w trybie art. 76 § 1 kpw. Dokumenty te zostały bowiem sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony materiał dowodowy w sprawie i ustalony na jego podstawie stan faktyczny nie pozwoliły na przypisanie obwinionemu zarzucanego mu czynu.

Zgodnie bowiem z art. 120 ust. 1 w/w ustawy, kto powierza cudzoziemcowi nielegalne wykonywanie pracy podlega karze grzywny nie niższej niż 3000 złotych. Definicję przedmiotowego zwrotu normatywnego zawiera art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Nielegalnym wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to wykonywanie pracy przez cudzoziemca, który nie jest uprawniony do wykonywania pracy w rozumieniu art. 87 ust. 1 lub nie posiada zezwolenia na pracę, nie będąc zwolnionym na podstawie przepisów szczególnych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, lub którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę.

W trakcie postępowania sądowego ustalono, iż obwiniony był prokurentem w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w okresie wskazanym we wniosku o ukaranie, jednak nie wykazano, iż to obwiniony powierzył wykonywanie pracy V. K.. Jak wynika z dokumentów, wyjaśnień obwinionego oraz zeznań specjalisty ds. personalnych w ww. firmie (...), to właśnie świadek prowadziła negocjacje i podpisała umowę o pracę z ww. pracownikiem, na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa przez ówczesnego prezesa zarządu spółki. Ł. W. poza fizycznym dokonywaniem przelewów wynagrodzeń, nie miał żadnego wpływu na politykę personalną firmy. Obwiniony reprezentował we wskazanym okresie spółkę jako prokurent, z racji braku organu zarządu. W związku z powyższym, brak było danych by uznać, że we wskazanym okresie zachowanie obwinionego wypełniało znamiona z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Należy podkreślić również, iż o odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, można mówić tylko w przypadku rażących odstępstw od wymogów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy. W niniejszej sprawie o rażącym odstępstwie nie może być mowy, skoro spółka (...) zatrudniała cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatrudniała go na podstawie ważnego zezwolenia na pracę, a także zgłosiła cudzoziemca do ubezpieczenia społecznego. Ponadto należy podkreślić, iż po otrzymaniu protokołu kontroli wspomniana spółka wyrównała pensję V. K. za okres od 8.12.2014 r. do 31.01.2016 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd, na podstawie art. 118 § 2 kpw, w związku z wydaniem wyroku uniewinniającego, określił, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.